

PROPOSTA D'APROVACIÓ DE LA MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL DE "GUANYAREM" PER DEMANAR L'INDULT DE PABLO HASEL PER DEFENSAR LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ. (Expedient A120.1 0005-2021)

Vista la moció presentada al registre en data 17 de febrer de 2021 i amb número de registre d'entrada 1080, pel Grup Municipal "Guanyarem" on demana s'inclogui en l'ordre del dia del Ple municipal de l'Ajuntament, previst pel proper dimarts 23 de febrer de 2021, la qual es transcriu literalment:

"El passat 16 de febrer, el raper Pablo Rivadulla, conegut amb el nom artístic de Pablo Hasel va ser detingut i traslladat al centre penitenciari de Ponent, per una condemna a 9 mesos de presó per delictes d'enaltiment del terrorisme i injúries a la corona. Cal recordar que té quatre condemnes i encara en resta pendent una.

Com a conseqüència de la detenció hi van haver diverses manifestacions i mobilitzacions a algunes ciutats del nostre país demanant la llibertat de Pablo Hasel. Aquestes concentracions han acabat amb aldarulls als carrers i xocs amb la policia. S'han fet 15 detencions: 3 a Barcelona, 8 a Lleida –on s'han cremat motos i contenidors– i 4 a Vic on es van trencar els vidres de la comissaria dels Mossos.

Les expressions de violència no són mitjans per solucionar conflictes. És, en tot cas, l'expressió més dura i deshumanitzadora del conflicte en sí. Emprant-la o justificant-la no s'aconsegueix de resoldre'l, sinó tot el contrari es contribueix a enquistar. Hem pogut comprovar com la violència d'uns pocs contribueix a difuminar l'impacte de la protesta de molts. L'ús de la violència no afavoreix que aquesta base s'ampliï sinó que fa més fàcil criminalitzar la dissidència.

Convé però, desvincular les protestes per la detenció de Pablo Hasel del fet condemnatòri i de la vulneració de la llibertat d'expressió que genera aquesta autocensura impròpia d'un sistema democràtic i plural.

La llibertat d'expressió és un dels drets fonamentals reconeguts en la pràctica totalitat dels països democràtics perquè és un element nuclear per al ple desenvolupament de la personalitat i per l'existència d'una convivència plural i lliure. Aquest dret ha de ser reconegut en igualtat de condicions per al conjunt de les persones que conformen una comunitat. Això vol dir que les restriccions que conformen les fronteres de la llibertat d'expressió han de ser molt mesurades i justificades, sense aquestes puguin restringir el debat públic, la lliure participació política de la ciutadania i la lliure exposició de les idees i de la creativitat.

Tot i això, en els darrers anys hem assistit a una deriva autoritària que ha portat a restringir de manera preocupant el dret fonamental a la llibertat d'expressió, recollit a l'article 20 de la Constitució Espanyola. Això s'ha produït per dues vies. A través de la Llei Orgànica 4/2015, de 30 març, de protecció de la seguretat ciutadana, la *lleï mordassa*, com a forma silenciosa de dissuadir de l'exercici del dret fonamental a la manifestació, a través de multes de caràcter administratiu que, tal com reflecteixen alguns informes d'organitzacions en defensa dels drets humans, han tingut un efecte desmobilitzador entre la ciutadania. La segona via que emmordassa i reprimeix la llibertat d'expressió, és la via penal. A través de l'aplicació de determinats articles del Codi Penal es criminalitzen conductes com enviar missatges a través de les xarxes socials, cantar rap, utilitzar la imatge d'un Crist i publicar-la en xarxes socials, manifestar-se mitjançant una performance a manera de processó reclamant la igualtat de la dona en la societat, criticar el Rei o silenciar l'himne nacional mitjançant xiulets en un estadi de futbol en presència de la monarquia.

En altres ocasions s'ha aplicat un tipus penal res definit com és el de l'enaltiment de el terrorisme, així com s'han introduït conceptes oberts i indeterminats al voltant dels anomenats delictes d'odi.

Són articles de el Codi Penal, la influència dels quals provenen de la dictadura i que per tant no han de tenir cabuda en un sistema democràtic i plural. Es tractaria dels següents articles i delictes:

- Delicte contra els sentiments religiosos o d'escarni públic, reflectit en l'article 525 de el Codi Penal. En un Estat aconfessional no han de prevaldre els sentiments d'uns ciutadans i ciutadanes per sobre dels altres. L'únic que caldria protegir és la llibertat religiosa com a dret fonamental. En aquest sentit la legítima crítica contra les religions, dogmes i creences ha d'estar emparada per la llibertat d'expressió.
- Delictes contra la Corona, recollits en els articles 490.3 i 491 de el Codi Penal. Aquesta especial protecció de la monarquia, en tant que ostenta la Prefectura de l'Estat, constitueix un veritable atac contra la llibertat d'expressió. De fet, el Tribunal Europeu de Drets Humans va recordar a Espanya, en ocasió del cas de la crema de fotos del rei, que segons la jurisprudència europea aquest dret empara la crítica a la Corona en qualsevol forma.
- Enaltiment del terrorisme recollit en l'article 578 de el Codi Penal. Els problemes d'ambigüitat en la definició de l'enaltiment, resulten de difícil encaix en un sistema democràtic i ha de ser derogat de manera urgent, tal com estan sol·licitant les principals associacions de drets humans d'àmbit nacional i internacional.

El propi Tribunal Constitucional, seguint la jurisprudència de Tribunal Europeu de Drets Humans abans referida, expressa que cal donar empara a les opinions i expressions tot i que poguessin semblar *feridores*. Encara que es tractin d'idees que qüestionen el propi sistema, ja que en un sistema democràtic no s'hauria d'exigir una democràcia «*militant*» per part de la ciutadania. Totes les opinions, fins i tot les que semblin que tendeixin a socavar els fonaments de el sistema establert, estan emparades per la llibertat d'expressió.

En aquests moments s'ha duent a terme al Congrés dels Diputats proposicions de llei de reforma del codi penal en una doble direcció: la derogació del delicte de sedició, una reforma que en ser aplicada de forma retroactiva als afectats i afectades permetria també la sortida de la presó dels líders socials i polítics empresonats i condemnats per sedició, i el retorn de les persones que no han estat jutjades i la modificació d'aquells articles del Codi Penal que xoquen frontalment amb la llibertat d'expressió o que tenen un difícil encaix en un sistema democràtic.

En estreta relació amb el dret a la llibertat d'expressió, la Constitució també garanteix, com a dret fonamental d'especial protecció, el dret de vaga dels treballadors i treballadores per a la defensa dels seus interessos (art. 28.2 CE). Per tot això, la prohibició i sanció de les activitats d'informació i difusió per part dels treballadors i treballadores afecta el nucli essencial del dret de vaga. La penalització d'aquestes conductes ha comportat que es tramitessin procediments penals i s'imputés a sindicalistes conductes per les quals la Fiscalia demanava elevades penes de presó.

Tuiters, cineastes, titellaires i rapers estan sent jutjats pels seus missatges a la xarxa, els seus llargmetratges, els seus espectacles i les lletres de les seves cançons. No obstant això, tot i la duresa de les seves expressions s'ha posat de manifest que no hi ha cap perill de comissió de delictes terroristes.

Rapejar no és un delicte, tuitejar un acudit no és terrorisme i fer una representació amb titelles no ha de ser motiu d'empresonament.

El grup municipal Guanyarem Santa Cristina des del Carrer proposa al ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER.- Instar el Consell de Ministres a tramitar l'indult a Pablo Hasél i per a qualsevol altre artista condemnat per algun dels delictes descrits a l'exposició de motius, que permeti corregir la injustícia de la seva condemna per part dels tribunals, al marge de l'opinió que es pugui tenir sobre els contingut de la seves obres.

SEGON.- Manifestar que és injustificable i expressar el nostre rebuig a qualsevol expressió de violència emparada en les legítimes protestes i reivindicacions de defensa de la llibertat d'expressió.

TERCER.- Reclamar als poders públics que garanteixin els drets fonamentals com la llibertat d'expressió i la creació artística, garantia per una societat justa i democràtica.

QUART.- Expressar la nostra inquietud perquè es consolidi en la judicatura una doctrina expansiva de la limitació de la llibertat i pel caràcter creixentment indeterminat dels delictes vinculats a la justificació del terrorisme, l'ofensa als sentiments religiosos o les injúries a la corona, que provoca inseguretat jurídica i possibilita tota mena d'interpretacions que poden ser lesives per a la llibertat d'expressió.

CINQUÈ.- Comunicar els presents acords al President del Govern de l'Estat, al Ministeri de Justícia del Govern de l'Estat, als grups polítics del Parlament Europeu, Congrés, Senat i Parlament de Catalunya, a les entitats municipalistes de Catalunya i a Amnistia Internacional.”

Moció aprovada

Vots a favor: 11 de les senyores Fuentes, Fonoll, Buxó, Gorina, i dels senyors Xifra i Segarra del Grup d'ERC; dels senyors Leria i Aviño i de la senyora Martí del Grup de Junts per Catalunya; de la senyora Pujol i del senyor Figueras, del Grup de Guanyarem;

Abstencions: 1 de la Sra. Poyatos del Grup del PSC

Vots en contra: 1. del senyor Vito del Grup de Ciutadans de Santa Cristina-Partido de la Ciudadanía